

22-08-2025 ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθονίκου.

ΕΙΔΗΣΙΣ. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Λούππου, διὰ τὸ ἐν τῇ κγ' ἀποδίδοσθαι τὴν Ἑορτήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Εξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Εκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [**καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησης**]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,

εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν,
καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καί τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ
εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν
(.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης
Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν
θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς Κώμης) ταύτης,
πάσης πόλεως καὶ χώρας καί τῶν πίστει
οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,

νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπυχηρά
Ψαλμός ρμ' (140)

ᾠδὴ ἱχθύος

ἁ
6
λ
B
Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου
σο ον μου ει σα κου σον μου Κυ ρι ι ε Κυ ρι
ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου σον μου
προσχεστη φω νη της δε η σε ω ως μου εν
τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον
μου Κυ ρι ε
6
λ
B
Κα τευ θυν θη η τω η προ σευ χη μου
ως θυ μι α μα ε νω πι ο ον σου επαρ
σις των χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ει

σακουσον μου Κυ ρι ε ⁶_λ
^χ₆^B ⁶_λ Θου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο
 μα τι μου ^Δ_λ και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε
 ρι τα χει λη μου ⁶_λ
⁶_λ^B Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο
 γους πο νη ρι ας ^Δ_λ του προ φα σι ζε σθαι
 προ φα σεις εν α μαρ τι αις ⁶_λ
⁶_λ^B Cυν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την
 α νο μι αν ^Δ_λ και ου μη συν δυ α σω με
 τα των εκλεκ των αυ των ⁶_λ
⁶_λ^B Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ζει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου

μη λι πα να τω την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θησανε

χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι

η δυν θησαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη

ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ

των πα ρα τον Α δη

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλμοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν

τα νε λεις την ψυ χην μου ⁶λ

^B
⁶λ Φυ λα ζο ον με α πο πα γι δος ης

συ νε στη σαν το μοι ^Δλ και α πο σκαν δα λων

τωνερ γα ζο μένων την α νο μι αν ⁶λ

^M
⁶λ Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι ^B

α μα ρτω λοι ⁶λ κα τα μο νας ει μι ε γω ε

ως αν πα ρε λθω ⁶λ

^Δ
⁶λ Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ζα ^Δ

^Δλ φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η

θην ⁶λ

^B
⁶λ Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σιν μου την θλιψιν μου ε νω πιον αυτου

απαγγε λω

Εν τω εκ λειπειειν εξ ε μου το πνευμα

μου και συ εγνωστας τριβους μου

Εν ο δω ταυτη η ε πο ρευ ο

μην ε κρυψαν πα γι δα μοι

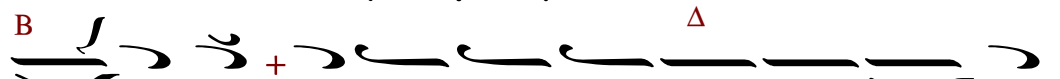
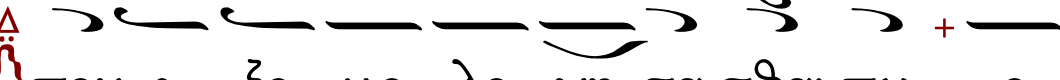
Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α α

και ε πε βλε πον και ουκ η ην ο ε πι

γι νω σκων με

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ

ε εστιν ο εκ ζη τωων την ψυχην μου

^B
⁶_λ **Ε** κε κρα ζα προς σε Κυ υ ρι ε ει
 πα ^Δ_λ Συ ει η ελ πις μου με ρι ις μου η
 εν γη ζων των ⁶_λ
^B
⁶_λ Προσχες προς την δε η σιν μου ^Δ_λ ο ο
 τι ε ταπεινω θηνσφοδρα ⁶_λ
^B
⁶_λ Ρυσαι με εκ των κα τα δι ω κον των
 με ^Δ_λ ο τι ε κραται ω θησαν υπερ ε με ⁶_λ
^B
⁶_λ **Ε** ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην
 μου ^Δ_λ του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο
 νο μα τισου ⁶_λ
^B
⁶_λ **Ε** με υ πο με νου σι δι και οι ^Δ_λ ε ως

ου αν τα πο δως μοι ^{6λ}

^M ^B ^{6λ} Εκ βα θε ων ε κεκραξα σοι Κυ ρι

ε ε Κυ ρι ε ει σακου σον της φω νης μου ^{6λ}

^B ^Δ ^{6λ} Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον

^B ^Δ τα ^{6λ} εις την φω νη ην της δε η σε ως μου ^{6λ}

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ
ψάλλομεν Σπικηρὰ Προσόμοια Σπικηρὰ τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Ἀγαθονίκου

ᾠχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός
ἐστίν.

Πρώτην ἀγαθότητα, καὶ ὑπὲρ νοῦν
ὠραιότητα, ἐκζητῶν Ἀγαθόνικε, χαίρων
προσεχώρησας, πρὸς τοὺς προκειμένους,
γενναίους ἀγῶνας, καὶ συμπλακείς τῷ δυσμενεῖ,
ἀνδρειοτάτως εἰς γῆν κατέρραξας, καὶ νίκης τὸ
φαιδρότατον, προσανεπλέξω διάδημα, δυσωπῶν
τὸν φιλάνθρωπον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς
τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν
Κύριον.

Γοφία κοσμούμενος, λόγον ζωήρουτον
ἔβλυσας, ἐπιστρέφων τοὺς ἄφρονας, ἐλέγχων
τὸν τύραννον, τῆς πολυθεΐας, ζάλην κατευνάζων,
ἐπιστηρίζων τοὺς πιστούς, προσεπιμένειν τῇ
θείᾳ χάριτι· διὸ τὰ χαλεπώτατα, ὑπενεγκῶν
πειρατήρια, πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια, στεφηφόρος

ἀνέδραμες.

Στίχ. γ´. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Λῖματι σταζόμενος, τῆς καρτερᾶς σου ἀθλήσεως, τῷ Δεσπότη παρέστηκας, θῦμα εὐωδέστατον, καθαρὰ θυσία, εὐπρόσδεκτον δῶρον, ἱερωτάτη προσφορά, καὶ ἱερεῖον τέλειον ἁμωμον· διὸ ταῖς ἱκεσίαις σου, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, ἐν εἰρήνῃ συντήρησον, ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Σπικηρὰ τοῦ Ἁγίου Λούππου

ᾠχος δ´

Ἐδωκας σημείωσιν

Στίχ. δ´. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Λοῦππος ὁ μακάριος, τῆς ἀθεΐας διέλυσε, τὸν κρυμὸν τὸν βαρύτατον, θέρμη θείου Πνεύματος, καὶ τμηθεὶς τῷ ξίφει, ἰάσεως ῥεῖθρα, ἀναπηγάξει καὶ ψυχάς, κατατακείσας δροσίξει χάριτι, αὐτὸν ἀνευφημήσωμεν, ὥς πρεσβευτὴν

ἡμῶν ἄριστον, καὶ θερμὸν ἀντιλήπτορα,
εὐσεβῶς φιλομάρτυρες.

Στίχ. ε΄. Λίνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ελλήνων σεβάσματα, βυθῷ ὑδάτων
παρέδωκας, καὶ ἄθεους κατέπληξας, ὁρῶντας
τὰ θαύματα, τὰ τῇ σῇ παμμάκαρ, τελούμενα
πίστει, μέσον ἐκείνων δὲ ἐστῶς, λουτρόν τὸ
θεῖον ἐξ ὕψους δέδεξαι, Θεοῦ σε μεγαλύνοντος,
ὡς γνησιώτατον μάρτυρα, καὶ γενναῖον
ἀδάμαντα, καὶ Ἀγγέλων συμμετόχον.

Στίχ. ς΄. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς
τὸν αἰῶνα.

Πειρώμενοι τέμνουν σε, ἐχθροὶ ἀλλήλους
κατέτεμνον, καὶ τοῖς βέλεσι βάλλοντες,
ἀλλήλους ἐτίτρωσκον, ἀθλοφόρε Λοῦππε· καὶ
πρίζειν δοκοῦντες, δένδρῳ προσῆξαν τὴν
πληγὴν, ἐσκοτισμένοι μάκαρ ὑπάρχοντες·
ἐφρούρει γὰρ σε Κύριος, δι' ὃν τὸ πάσχειν
προήρησο, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν
Ἀγγέλων συνόμιλε.

ε ρω ω τι τρω ω θεις ει δω λι κην α πα
 την και τυ ραν νι κην πλα νην α παρ νη σα με
 ε νος προς ζω ην τη ην α α μει ει νω πα ρα
 δο ζως με ε τα βε ε ε ε βη η η η κας
 δι ο εν τη εν δο ζω σου μνη η η μη παρ
 ρη σι αν ε ε χωων προς α αυ τον ι κε
 τευ ε ε σω θη ναι τα ας ψυ χα α α ας
 η η η η μων

Θεοτοκίον, Τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος α΄

και νυ υν και αι α ει ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω ω ω ω νων α α

μην ^π₉

Ἐπρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπηρέταις, καὶ τῆς κατὰ σάρκα Μητρὸς αὐτοῦ, τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, τελευταῖον οὖσαν ἐπ' αὐτῇ μυστήριον· ἵνα μὴ μόνον τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται, ἀλλὰ καὶ τῆς τεκούσης αὐτὸν τῇ μεταθέσει μαρτυρήσωσι. Διόπερ πάντοθεν θεία δυνάμει περαιωθέντες, τὴν Σιών κατελάμβανον, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπειγομένην, προέπεμπον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ, ἣν καὶ ἡμεῖς, σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμεν, ὥς πρεσβεύουσαν ὑπὲρ τὸν ψυχῶν ἡμῶν.

^Π
^π₉ ³ ³
Ἐ πρε πε τοις αὐ το πταις του Λο γου και
υ πη η ρε ε ε ταις και της κα τα σαρ
κα Μη τρος α αυ του την Κοι μη σιν ε ε
ε πο ο πτε ε ευ sai τε λευ ται ον ου
σαν επ αυ τη μυ στη η ρι ι ι ι ον ι

να μη μονον την α πο γης του Σω τη ρος
 α να βα σιν θε α σω ων ται αλ λα και
 της τε κου σης αυ τον τη με τα θε ε ε σει μαρ
 τυ υ ρη η η σω ω ω σι δι ο περ
 παν το ο θεν θει α δυ να α α α μει ει πε
 ραι αι ω θε ε ε εν τες την Σι ων κα τε
 λα μ βα α νον και προς ου ρα νον ε πει γο με νη
 προ ε πεμ πον την α νω τε ε ε ραν τω ων
 Χε ρου ου βιμ ην και η μεις συν αυ τοι οις προ
 ο οσ κυ υ νου ου ου μεν ως πρε σβευ
 ου ου σαν υ περ τω ων ψυ χω ω ων η η η η

μω^π₉ων

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Εσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον.
Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας.

Ἦχος λ. Βου

Ἦ βο η θει α αμου πα ρα Κυ ρι
ου του ποι η σαν τος τον ου ρα νο ον και
(Δίς)
την γην

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη,
ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Τὸ τρίτον. Ἦ βο η θει α αμου πα ρα
Κυ ρι ου του ποι η σαν τος τον ου ρα
νο ον και την γη η ην

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύρι-ε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἐὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένους; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ

τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον Σπικηρὰ Προσόμοια
ᾠχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι,
Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων,
παντοδυνάμω νεύματι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν
σου.

Νύμφη ἡ τοῦ Θεοῦ, Βασίλισσα Παρθένος,
τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, καύχημα τῶν παρθένων,
πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται

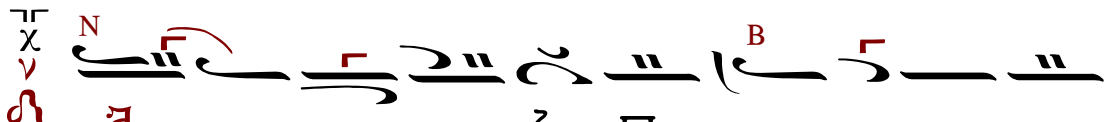
Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν.

Ἦθροισται ὁ χορός, Μαθητῶν παραδόξως,
ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαί σου τὸ
Σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα... ᾠχος πλ. δ'

Φερωνύμως τὴν κλῆσιν δεξάμενος, τῶν
ἀγαθῶν θησαυρῶν, ναὸν σεαυτὸν καθιέρωσας,
μάρτυς Ἀγαθόνικε, τῷ τῶν ἀπάντων βασιλεῖ,
καὶ ἐν βασάνοις νομίμως ἀγωνισάμενος, τοῦ
δεινοῦ Βελίαρ καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ νίκης
ἄρας τρόπαιον, στεφανηφόρος ἐν ὑψίστοις Θεῷ
παρίστασαι, ᾧ καὶ πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης, ὑπὲρ
τῶν σὲ γεραιρόντων, μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

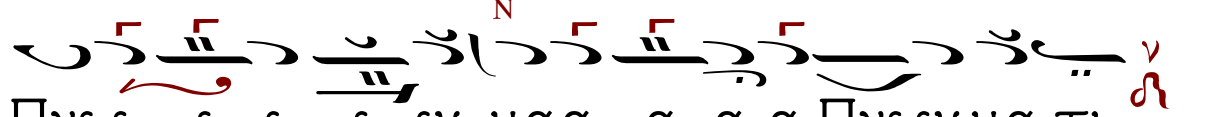
Ἦχος λ̣α̣ Νη

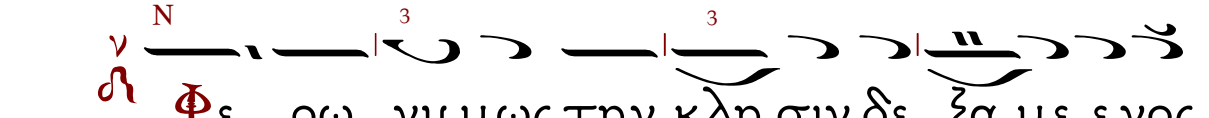
 Δο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι

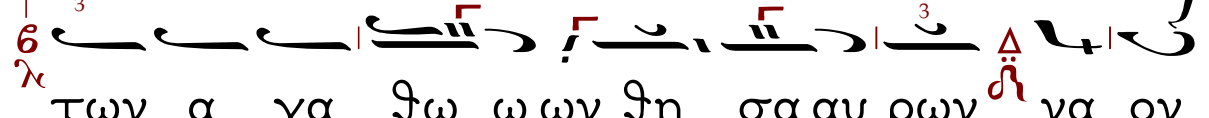
 και αι Υι υι ω ω ω και α γι ι ω ω

 Πνε ε ε ε ευ μα α α α Πνε ευ μα τι

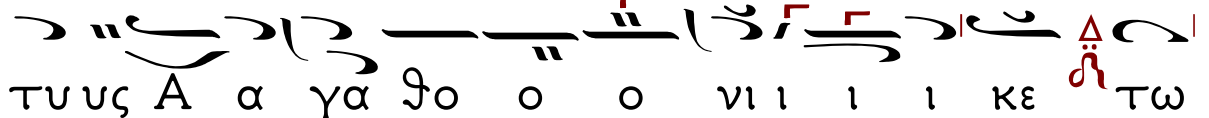
 Φε ρω νυ μως την κλη σιν δε ζα με ε νος

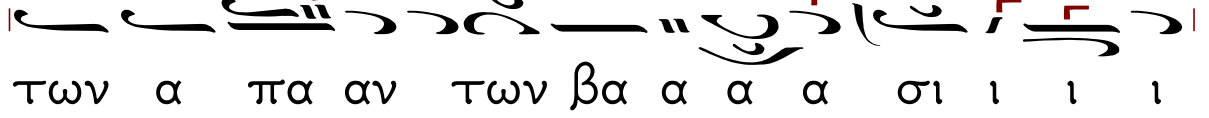
 των α γα θω ωων θη σα αυ ρων να ον

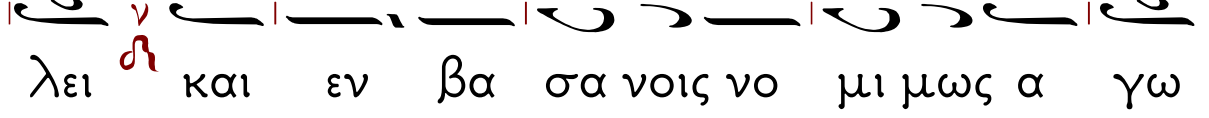
 σε αυ τον κα θι ι ι ε ρω ω σας Μα α αρ

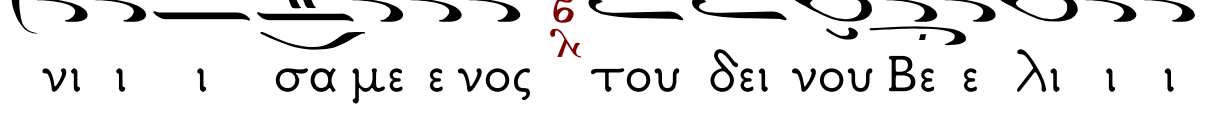
 τυ υς Α α γα θο ο ο νι ι ι ι κε τω

 των α πα αν των βα α α α σι ι ι ι

 λει και εν βα σα νοις νο μι μως α γω

 νι ι ι σα με ε νος του δει νου Βε ε λι ι ι

αρ κα θει ει λες τη ην δυ υ υ υ να α α
 α μιν και νι κης α α ρα ας τρο ο ο
 παι αι αι αι ον στε φα νη φο ο ρος εν
 υ υ ψι ι ι στοις Θε ω ω πα ρι ι ι ι
 στα α α σαι ω και πρε σβε ευ ων μη η
 ε ελ λι ι ι ι πης υ περ των σε γε ε
 ραι αι ρο ο ον των Μαρ τυ ρων εγ καλ λω ω ω
 πι ι ι ι σμα

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, Τῆς Ἑορτῆς

ᾠχος πλ. δ'

Παρθενικαὶ χορεῖαι σήμερον, μυστικῶς τῇ
 κλίνῃ τῆς Παρθένου καὶ Μητρός, κύκλῳ
 παρίστανται, καὶ ψυχὰι δικαίων περιπτάμεναι,
 τὴν Βασιλίδα γεραίρουσιν, αἱ μὲν, ὥς προῖκα

τὴν παρθενίαν, ἀντὶ μύρου κομίζουσαι, αἱ δέ,
τὴν ἄϋλον ὑμνωδίαν, τὰ τῆς ἀρετῆς
προσάγουσαι· πρέπει γὰρ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ,
ὡς Βασιλίδα, ταῖς βασιλικαῖς τῶν ἀρετῶν
δορυφορεῖσθαι λαμπροφορίαις. Αἷς καὶ ἡμεῖς,
βίον καθαρὸν συνεισενεγκόντες, ἐξέλθωμεν πρὸς
κηδεῖαν, τῆς ὄντως Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
ὑμνοῖς καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, αὐτὴν
συμφώνως μακαρίζοντες.

Και νυ υν και α ει και εις του ους
αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω ω νων
α α α μην
Παρ θε νι και χο ρει αι αι αι ση με ε
ρον μυστικως τη κληνη της Παρ θε νου ου και
Μη η η προς κυ υ κλω πα α ρι ι ι ι
στα α α αν ται και ευ χαι Δι και αι ων

πε ρι ι ι πτα α α μεε ε ε ναι ³ την
 Βα σι λι δα γε ε ραι αι αι αι αι ρυ ρ ρ ρ
 σιν ³ αι μεν ως προι οικα την παρ θε νι αν αν
 τι μυ ρυ ρ κο μι ι ι ζυ ρ ρ ρ ρ σαι ³
 αι δε την α υ λον υ μνω δι ι ι αν ⁶ τα
 της α ρε τη ης προ σα α α α γου ου ου
 ου σαι ³ πρε πει γαρ τη Μη τρι ι ι του Θε ε
 ου ³ ως Βα σι ι λι ι ι δα ³ ταις βα σι λι
 καις τω ων α ρε ε ε των δο ρυ φο ρει ει ει
 σθαι αι λαμ προ φο ο ο ρει ε ει ει ει αις
³ αι αι αι αις και η η μεις ³ βι ον κα θα

ρον συ υν ει σε ε νε εγ κο ο ο ο ον τες
 εξ ελ θω μεν προς κη η η δει ει ει αν της ον
 τως Μη τρος του Θε ε ου ου ου ου η η η η
 μων υ υ μνοις και ω δαι αις πνευμα τι
 ι καις αυ την συμ φω ω νως μα α α κα ρι
 ι ι ι ζο ο ο ον τε ε ε ες

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ἀπολυτίκιον.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε

Ἦχος ᾠ̣ Δι̣

Οἱ Μαρ τυ ρες σου Κυ ρι ε εν τη
α θλησειαυ των στε φα νους ε κο μισαν το
της α φθαρσι ας εκ σου του Θε ου ου ημων
σχον ντες γαρ την ι σχυν σου τους τυ ραν
νους κα θειλον ε θραυ σα και δαι μονων τα
α νισχυ ρα θρα α ση αυ των ταις ι κε
σι αις Χρι στε ο Θε ος σω σον τας ψυ
χας η μων

Δόξα... Καὶ νῦν...
Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.
Ἦχος α΄

Ἰ Π
π ρ
Εν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε
φυ λα ζας Δ εν τη Κοι μη σει τον κο σμον ου
κα τε λι πες Θε ο το κε π ρ με τε στης προς
την ζω ην Δ μη τηρ υ παρ χου σα της ζω
ης Δ και ταις πρε σβει αις ταις σαι αις λυ τρου με
νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η μω ω ω ω ν π ρ

ΙΕΡΕΥΣ: **Κ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν , πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (*ἢ τῇ μονῇ, ἢ χάρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ*) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... Καὶ νῦν... , Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Χ**ριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων
καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης,
καὶ πάντων τὸν Ἅγιον, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς,
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δί' εὐχῶν των ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.